СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LII. Ч. 248. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, четвер, 21-го грудня 1944. — No. 248. NEW YORK and JERSEY CITY, Thursday, December 21, 1944. VOL. LII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ — ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ — Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 — THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA — FIVE CENTS ELSEWHERE

НЕМА ПИСАНОГО ДОКУМЕНТУ З НАЗВОЮ „АТЛЯНТІЙСЬКИЙ ЧАРТЕР"—ЗА СЛОВАМИ ПРЕЗИДЕНТА

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт вернувся із три-тижневого відпочинку в Ворм Спринґс у стейті Джорджія. На пресовій конференції після його повороту запитали його про його засади в заграничній політиці. На це президент відповів, що він це вже оприлюднив. Після цього вивязалася розмова про Атлянтійський Чартер і при цій нагоді президент сказав, що ніколи не було повного формального Атлянтійського Чартеру, підписаного ним і Чорчилем.

Найближче подібним письмом до поняття Атлянтійського Чартеру можуть бути хіба папери, передані радіовим операторам на британськім та американськім воєнніи корабли для передачі їх змісту по радіо. Одначе документу, як каже президент Рузвелт тоді не списано.

Прибічники в Білому Домі заявили пізніше, що підписи Рузвелта й Чорчила поміщено щойно під цілою оповісткою про стрічу на морю і про згоду на спільну заяву. Вони пояснюють, що в такий спосіб повстало опісля враження, що президент Рузвелт і премієр Чорчил підписали Атлянтійський Чартер, як формальний документ.

Стріча зо Сталіном і Чорчилем непевна.

Коли запитали президента Рузвелта вчасі пресової конференції про стрічу з премієром Чорчилем і маршалем Сталіном, він відповів, що це справа здогаду. Коли йому сказали, що день такої стрічі вже був проголошений, то президент відповів, що це неправдиве.

Президент висловився теж про напрям своєї політики і сказав, що цей напрям це проста лінія наперед, трошка на ліво від центра, отже таксамо, як була, коли він перебирав уряд президента ще перший раз.

СЕНАТ ПОТВЕРДИВ КАНДИДАТІВ НА ВИСОКІ СТАНОВИЩА.

ВАШИНҐТОН. — Опозиція сенату проти 6 нових кандидатів, назначених президентом на високі становища в департаменті стейту, покінчилася. Провідник опозиції сенатор Пепер запитався президента телефоном про його становище супроти назначених кандидатів. Президент сказав, що він поновно поставить цих кандидатів, коли зійдеться конґрес 3. січня 1945. р. на випадок, колиб сенат тепер їх відкинув. З огляду на таку заяву провідники опозиції в сенаті зрезиґнували з дальшої боротьби і допустили до голосування над кандидатами в повному сенаті. Сенат потвердив кандидатів більше ніж вимаганою кваліфікованою більшістю і розїхався на різдвяні вакації.

ВЕЛИКІ ЗИСКИ КОРАБЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

ВАШИНҐТОН. — Комісія Торговельної Фльоти в палаті репрезентантів дістала цифри про великі зиски корабельних підприємств при перевозі краму. Таких підприємств нараховано 19. Вони заробили по $300,000 від одної плавби именно вчасі, як серед небезпек перевозили набір до Суезького каналу і Червоного моря для британського уряду. Нагороду діставали з фондів Ленд-Лізу. Їх заробок виносив пересічно половину вартости набору. Два підприємства звернули більше ніж половину зисків, інші не хочуть звернути нічого. Один з підприємців оправдував високу ціну перевозу тим, що це було вчасі, коли Америка була неутральна, а британський уряд мусів діставати крам. Американці не хотіли ризикувати своїм життям для чужих інтересів.

ЛІТАКИ МОЖУТЬ ПІДІЙМАТИ ЛЮДЕЙ ВЧАСІ ПОЛЕТУ.

ВАШИНҐТОН. — Інжинірі з Повітряної Технічної Команди перевели успішні проби визбирування людей на землі і піднимання їх до літака вчасі полету. Летуни спускають на землю шнур зроблений з найлону, якого хапається людина на землі і підноситься до сидження в літаку. Досі робили такі досвіди вчасі полету 130 миль на годину. Тепер пробують приспішити швидкість лету. Метода визбирування людей із землі потрібна вчасі війни для ратування розгублених вояків.

БУДУТЬ ПЕРЕВОДИТИ ЗБІРКУ СТАРИХ РІЧЕЙ.

ВАШИНҐТОН. — Федеральний уряд перевів досі 9 кампаній за збірки старих предметів для воєнних потреб упродовж війни і не думає занехувати. Найенерґічніше переводжено кампанію за папір і бляху. Ці кампанії будуть продовжувати аж до перемоги в Европі, оприлюднює Бюро Воєнних Інформацій.

Сто міліонів долярів на допомогу жидам в Европі

НЮ ЙОРК. — Від 1939 р. досі зібрали три жидівські організації $100,000,000 в Америці на поміч своїм кровним землякам в Европі й Палестині. Це такі організації: Джюіш Апіл фор Ріфюджіс, Оверсіс Нідс і Палестайн. Три провідники зложили звіт із кампаній їх організацій на зібранню екзекутивних комітетів в готели Билмор. Це був рабін Джона Вайс з Ню Йорку, рабін Джеймс Ґ. Гелер із Синсинаті і Вилйем Розенвалд із Ґрініч, Кон.

Найбільша частина цієї суми походить з ратункової кампанії, переведеної упродовж біжучого року, бо аж $28,000,000. Але на цих збірках кампанія не закінчена, бо провідники заявили, що потрібно ще яких 4—5 міліонів додаткових жертв на заспокоєння потреб жидів в Европі й Палестині, „коли ми хочемо сповнити наш обовязок", як сказано. Щоб ці гроші дістати, вислано наглий апель безпосередно до жидівських громад по цілій Америці: Апель вказує, що потреби зросли цього року понад попередний рік.

ВЕЛЕС ПРИГАДУЄ НА НЕНАЛАДНАНІ ВІДНОСИНИ З АРҐЕНТИНОЮ

НЮ ЙОРК. — Бувший підсекретар стейту Сомнер Велес знову пригадує на неналаднані відносини до Арґентини. Прохання Арґентини, пригадує Велес у синдикованій статті, щоб заграничні міністри американських держав зійшлися на нараду для вирішення спору між Злученими Державами й Арґентиною, досі не полагоджене. Його проволікає наш департамент стейту і взиває інших міністрів, щоб цю справу відложити. Така політика, твердить Велес, вже наробила шкоди Злученим Державам і може нанести ще більше.

ВІЙНА ПРОДОВЖЕНА, ЕВРОПА НЕ МОЖЕ ДІСТАТИ ХАРЧІВ

ВАШИНҐТОН. — Високі урядовці твердять, що европейські краї не можуть дістати харчів та іншої допомоги на час, бо війна затягнулася довше, ніж було передбачуване і нема кораблів для постачання харчів. На підставі умови президента Рузвелта з премієром Чорчилем в Квебеку, війна з Німеччиною мала покінчитися ще цього року, тимчасом так не сталося. Отже нестало кораблів для перевозу допомоги, бо їх потрібно для перевозу воєнних матеріялів.

Як звідомляє Бюро Воєнних Інформацій ніколи в історії Америка не мала таких великих завдань, як тепер. В половині 1944 р. Злучені Держави мусіли перевезти 37,000,000 тон набору кораблями.

Японці винищують тисячами воєнних бранців

ЛОНДОН. — Британський воєнний уряд подав до відома, що японці заставляють силою аліянтських бранців працювати при вбивчих роботах при будові доріг у Бурмі й Тайленді. Досі від страшних умовин згинуло 25,000 аліянтських бранців. Японські наставники поводяться супроти бранців з нечуваною звірскістю.

НІМЦІ ВБИЛИ 465,000 У ЛИТВІ

МОСКВА. — Державна комісія, що розсліджувала націстичні воєнні злочини в Литві, каже, що німці вбили там зачас своєї окупації 165,000 воєнних бранців та 300,000 цивільних осіб. Комісія найшла ще один табор смерти в Поранах, 5 миль від Вильни.

ПОЛЯКИ ХОЧУТЬ БРИТІЙСЬКОЇ ҐАРАНТІЇ

ЛОНДОН. — Ґраф Рачиньскі, польський амбасадор у Лондоні, написав до щоденника „Таймсу" письмо, в котрім полемізуючи з часописом, каже, що Британія ґарантувала була всі границі Польщі. „Таймс" написав був, що Британія не могла ґарантувати польських границь одночасно проти Німеччини й Росії.

Лондонські поляки все стояли на становищи, яке тепер висказав публично ґраф Рачиньскі; на їх погляд, Британія зрадила їх, заставляючи їх тепер годитися з Росією.

Лондонські поляки привитали заяву американського секретаря стейту Стетиніюса як корисну для себе, хоча ґазетярі мають поважні сумніви щодо значіння цеї заяви, а спеціяльно щодо наставлення Вашинґтону до польського уряду в Лондоні.

У Парижу говорять, що російська політика супроти Польщі кермується бажанням дати Польщі стільки німецьких земель, щоби вона вже ніколи не могла вести приязної політики супроти Німеччини, а тим самим усе була в добрих взаєминах з Росією.

ЕСПАНІЯ ПІД НІМЕЦЬКИМ ОБУХОМ

ЛОНДОН. — Лорд Темплевуд, британський амбасадор у Мадриді, подав палаті лордів образ нутрішньої ситуації Еспанії. Відомий як приятель диктатора Франка цей диплъомат малював Франкову Еспанію, котра величалася націоналістичною державою, як звичайного сателіта Німеччини; мовляв, у ній головну силу має не диктатор Франко, а тайна німецька поліція. Німецьке Ґестапо не тільки шпиґувало за британським представником, але поривало в Еспанії людей, ворожих до Німеччини, й вивозило їх на границю на муки й смерть.

З ВОЄННИХ ПОДІЙ В ПІДБІГУНОВІЙ ПОЛОСІ. — Перед собою бачимо передну частину корабля, якого дальша частина вже у воді. Це німецький воєнний корабель, що бушував по північних водах. Його залога, знищивши його, відплила до другог корабля, аліянтського, щоби здадись.

НІМЕЦЬКА ОФЕНЗИВА ЩЕ НЕ ЗДЕРЖАНА

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІЯНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ. — Ґенерал Айзенговер кинув Осьму Повітряну Силу під командою ґенерала Дулитла в бій проти німецької офензиви в Бельґії й Люксембурґу, стараючися здержати її бомбардуванням комунікаційних засобів для наступаючих німців. Понад триста „літаючих фортець" бомбардувало без упину залізниці, дороги й комунікаційні вузли, котрими маршал Рунштедт довозить своїм наступаючим військам посилення в людях і матеріялах. Покищо одначе офензива ще далі йде нестримана наперед.

Наступ німців є важкою траґедією для великої маси цивільних людей. Терплять через неї не тільки бельґійці, що щойно вчора радувалися зо свого визволення з німецької окупації, але й ворожі до націстів німці, котрі тепер виставлені на пімсту націстичного уряду.

З цілого західного фронту тільки на секторі Першої Армії вспіли американці поробити певні поступи вперед. Сталося це над рікою Руром коло міста Дірена. На всіх інших відтінках фронту німці видержують аліянтські удари.

НАЦІСТИ ВЯЖУТЬ ОФЕНЗИВУ З ІМЕННЯМ ГІТЛЄРА.

ЛОНДОН. — Берлінське радіо заявило, що нова німецька офензива, що мовляв п е р е р в а л а на двоє Першу Американську Армію, це діло Гітлєра. Мовляв, Гітлєр кермує цілою офензивою особисто, а ця акція це відповідь на аліянтську пропаґанду, що мовляв Гітлєр пропав або замовк. „Вожд чується знаменито", говорило радіо, „а мовчав він тільки тому, бо плянував і приготовляв офензиву до найменших подробиць".

Німецькі радіові коментатори говорять про німецьку офензиву з великим одушевленням та обіцюють для неї більші досяги. Запевняють між іншим, що Аахен буде незадовго добутий назад.

НІМЦІ СКИДАЮТЬ ПАРАШУТАМИ ШПИҐУНІВ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ. — Одночасно, як німці повели офензиву в Бельґії й Люксембурґу, вони почали скидати з літаків більше число шпиґунів у Францію. Супроти цеї акції німців, французькі партизани підняли наново домагання до уряду не відбирати зброї від партизанів, а оставити її в них для боротьби проти німецьких аґентів.

В одному випадку, коли французькі селяни кинулися ловити скинених парашутами аґентів, один з аґентів застрілився; іншим удалося втекти.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ОКРУЖАЄ КОШИЦІ.

ЛОНДОН. — У своїм наступі на місто Кошиці, головний залізничий узол Словаччини, Червона Армія заняла Давидів і Даргів. З полудневого-сходу вона дійшла до Нового Міста й Скароса, на віддаль 9 миль тід Кошиць. На південному заході вона досягнула Турни.

Далі на південний захід ідуть поважні бої в горах Матрі.

Артилєрія Червоної Армії острілює залізницю з Будапешту до Відня.

НІМЦІ ПРОБУЮТЬ КОНТРОФЕНЗИВИ В ІТАЛІЇ.

РИМ. — Німці почали завзяті протиатаки проти позицій Восьмої Армії на західнім березі ріки Лямоне. Відділ панцирних авт відкинув британські війська до північної границі міста Фаенци.

Головна команда Восьмої Армії видала публичне признання для великих заслуг, що їх віддає Аліянтам нова італійська армія. Хвалить головно італійські моторизовані відділи, інжинірів, піонірів та медичну службу.

СУПЕРФОРТЕЦІ БЮТЬ ПО КЮШІ.

ВАШИНҐТОН. — Американські суперфортеці в поважному числі вдарили по фабриках амуніції на японськім острові Кюші. Фабрики положені в місті Ошурі. Рейд увінчався поважним успіхом. Знищено теж 17 ворожих літаків.

Двіста „либерейторів" ударило по Ганкаві, де вони застали ще пожари з попереднього рейду кілька днів тому. Цим разом розбито летнища й знищено на них 35 літаків.

ДОКІНЧУЮТЬ ВОРОГА НА ЛЕЙТЕ.

ГОЛОВНА АМЕРИКАНСЬКА КВАТИРА НА ФИЛИПИНСЬКІМ ОСТРОВІ ЛЕЙТЕ. — Американські війська на острові Лейте наступають поспішно на захід і північ, розбиваючи японські війська на три ґрупи та приготовляючи їх у цей спосіб до остаточного винищення. При заняттю міста Валенсії найдено летнище неушкоджене; американці почали негайно вживати його для своїх цілей.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодинокe число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

СТЕТИНЮС ПРО ПОЛЬЩУ

Промова Чорчила в британійськім парляменті в польській справі спровокувала негайну заяву в тій справі з боку американського департаменту стейту. Має ця американська заява стейту бути вияснення американського становища, почасти навіть справленням неясних чи некоректних заяв британійського преміера щодо становища американського уряду в польській справі. Нажаль, ніде правди діти, вияснення не вийшло таке ясне, якби цього американці собі бажали. Як громадяни демократичної держави, вони ждуть ясних слів, та вони дістали виясняючу заяву, яка так повна темних місць, неясних фраз, що без потрійного читання навіть не можна собі уявити, що вона хоче сказати. Навіть вправлені газетні репортери, почувши її, побачили низку неясних місць, а при докладнішім читанню число цих місць, замісць зменшитися, ще більше зросло.

У заяві Стетинюса кидається передусім вочі натиск на традиційну політику Злучених Держав. Традиційною політикою має бути головно нехіть Америки вирішувати граничні спори перед закінченням ворожих кроків. Одначе, зараз за цим департамент стейту дає другу заяву, що він не мав би нічого проти того, якби безпосередньо в справу вмішані аліянтські держави зробили щодо границь угоду, яка причинилаби до ведення війни проти спільного ворога. З цього можна робити висновок, що американський уряд бажав би собі, аби польський уряд робив угоду з Москвою та уможливив дальше воювання проти Німеччини спільними силами Аліянтів; тим американський уряд піддає полякам, що вони повинні погодитися на домагання Москви. Догадатися цього можна й з того, що американський уряд заявляє готовість помогти полякам при перенесенню населення. У цих словах сказано, що американський уряд не може давати полякам помочі для забезпечення якихнебудь границь держав, а рівночасно підсувається полякам раду згодитися на таку границю, що при ній прийдеться переносити населення. Цим між стрічками кажеться полякам, що ці східні краї, до яких вони підносять претенсії, є властиво не польські. Через те й не можна дивуватися, що так багато радіових коментаторів приняло на основі заяви Стетинюса за факт, що американський уряд уже властиво рішив, що Польща повинна признати лінію Курзона.

Відношення американського уряду до польського спору між лондонськими й люблинськими поляками теж не зовсім виразне. Признавши й признаючи лондонську групу за уряд, американський департамент стейту дає йому гроші й жде від нього правних актів в імені Польщі. Між стрічками заяви Стетинюса одначе чути бажання згоди між двома групами. Колиб до такої згоди не прийшло, і колиб люблинський комітет остаточно проголосив себе тимчасовим урядом Польщі, то можна ждати, що Вашингтон ще далі буде визнавати лондонський уряд, навіть хочби британійський уряд визнав люблинський, як це досить виразно заповів Чорчил. Та визнаючи далі лондонських поляків за уряд Польщі, американський уряд не буде могти для лондонських поляків зробити нічого більше позитивного, бо він самий виразно заявляє готовість помогти полякам тільки при перенесенню населення, якби цього зайшла потреба.

ЯК ПОШАНУВАТИ ВЛАСНИЙ АВТОРИТЕТ?

Коли французький фільософ і письменник Вольтер писав історію шведського короля Карла XII., то описуючи його похід проти Петра Великого та союз із українським гетьманом Іваном Мазепою, він певно теж призадумувався глибоко над історією України. А вислідом його міркувань були такі його слова:

„Україна все змагала до свободи. Але тому, що вона була окружена Московщиною, краями турецького султана і Польщею, вона мусіла шукати собі опікуна, а з ним і володаря в одній із згаданих держав. Її мешканці піддалися спершу під опіку поляків, які трактували їх як підданих. Тому опісля вони здалися на москалів, котрі запанували над ними на деспотичний лад".

Представивши ось так, в кількох реченнях, незавидну долю України, Вольтер тим самим вказав і на причини, чому Україна мусіла шукати нагоди для свого визволення і чому Мазепа посягнув аж по приязнь з Карлом, щоби, користаючи з нагоди, скинути тиранію московського царя Петра Першого. От тим Вольтер наче потвердив історичну конечність дальшої боротьби України за волю. За ось такий висновок ніхто не закидував Вольтерови якоїсь сторонничости в його історії. Що більше, цариця Катерина II., що панувала вже після Петра, заприязнилася з Вольтером і їй не перешкаджала правда, написана ним про Україну. Вона була в приязни з Вольтером, хоч і нищила далі вольности України.

Історію України, написану Вольтером, використав яких сто літ пізніше французький географ Елізе Реклю. Він покликувався на слова Вольтера про змагання України до волі, а журнал „Реві де Де Монд" („Перегляд двох світів"), до якого Реклю дописував, часто містив згадки про український нарід і його творчість.

Як Вольтер, так і Реклю, були довший час авторитетами, на яких покликувалися різні письменники пишучи про слов'янські народи, а зокрема про український нарід.

Згодом почали наростати українські письменники, які стали джерелом інформацій про Україну для чужинців. Коли тепер переглянути різні великі енцикльопедії або підручники історії про схід Европи, то майже все найдемо вже імя Михайла Грушевського як авторитету в тому питанню. Є письменники, що оспорюють твердження Грушевського; є такі, що ворожо до нього відносяться — але кожен ставиться до нього з пошаною, бо вважає його за авторитет. Теж і його мученича смерть у большевицькій тюрмі народів (тому 10 літ, дня 24. листопаду 1934 року) піднесла в світі його гідність, а його твори набирають чим далі тим ще більшої наукової вартости.

Саме минуло 10 років від смерти Михайла Грушевського. Ось такі події ми звикли шанувати концертами, академіями, чи хоч газетними статтями. Та на нашу думку віддамо в теперішні часи найбільшу пошану Михайлови Грушевському тим, що розголосимо широко його працю для України. Ось тому пробуймо тепер дати признання цій людині, використовуючи його працю для оборони права українського народу на вільне й незалежне державне життя.

У першу чергу поширім авторитет Грушевського як письменника - історика, між нами, між нашим молодим поколінням і нашим будучим поколінням. Англійський переклад „Історії України" Грушевського, виданий в 1941 р. накладнею Єйл Юніверситі Прес, це наче монумент для памяти Грушевського, приготований на десятьліття його смерти. Цим монументом можемо повеличатися і ним покористуватися. Не потребуємо уже тепер покликуватися на Вольтера, Реклю, Бернсона чи кого іншого для спопуляризування історичних заслуг українського народу для оборони европейської культури перед нападами варварів із Сходу, бо маємо такий український авторитет, що має признання в цілому науковому світі.

Поширюючи Історію України Грушевського в наукових колах, тобто передаючи її до вжитку університетів, інших високих шкіл та прилюдних бібліотек, збільшуємо теж значіння того народу, з якого він походить. Великий ум це духовий маєток народу. Пересічні люди можуть себе лише скріпити силою і духовою спадщиною велитнів. Значить, коли шануємо відповідно память Грушевського посиляємо теж і пошану до українського народу, з якого ми самі походимо. А молоде американське покоління українського роду, читаючи історію України Грушевського, може повеличатися такими великими предками, що збільшували вселюдську скарбницю своїми духовими цінностями, що знов повинно підносити його на дусі та заставляти до оборони волі й незалежности України.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ДЕКЛЯРАЦІЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Вже від довгого часу намагаються в Америці різні інституції, а то й поодинокі визначні мислителі, знайти спосіб, як заставити усі держави приняти по війні зобовязання придержуватись такого ладу, що визнає принаймні примітивні людські свободи, яких ніяк не вільно нарушувати. Говорять про це церкви, епископи, різні проповідники, виховники, суспільні діячі, політики. І звичайно говорять в такий спосіб, що мають на увазі головно Гітлера і націзм, що є до певної міри зрозумілим, бо на німецькому фронті іде ще далі крівава боротьба — на життя і смерть. В такому моменті треба мати, зрозуміло, перед очима в першу чергу те лихо, з яким мусимо тепер кінчити. Тому і говориться чи пищеться головно про ті тоталітарні нещастя, що їх спричинив націзм, про ту неволю, яку завдав людині Гтлер з своєю фальшивою наукою та з своїм Гестапо, а поминається при тому мовчанкою, як це можна завважити, ті лиха і ту неволю, які істнують в краях, що є під нашим „воєнним спільником", себто під Сталіном і чекістами.

Та не зважаючи на те, якщоб ми і таким способом могли добитись якоїсь ґарантії людських свобід у цілому світі, а в тому і в Советах, то тим самим була би велика полекша для цілого людства, значить і для тих людей, що живуть в комуністичному царстві. Чи це вдасться, не знаємо. Залежатиме це, очевидно, від Советів, себто від Сталіна. Але це добрий знак, що є люди та установи, що до цього змагають, щоб по цій війні й сліду не стало з таких варварських метод, яких вживає націзм. Бо якби так дійсно сталось, то тоді була би надія, що можливо [illegible] що їм прийдеться по війні бути під диктатурою в Советах.

З ось такого боку треба глядіти і на той Спис Людських Прав, з яким тепер виступив Джозеф М. Проскавер, президент Американсько-Жидівського Комітету. Отся його деклярація людських прав важна вже з цього боку, що її підписали дуже визначні американці, бо зібрано під нею аж 1326 підписів, між якими є підписи 37 епископів (католицьких, епископальних і методиських), як теж підписи найвищих провідників робітництва, визначних журналістів, письменників і т. п. Зокрема треба піднести, що цю деклярацію людських прав одобрив президент Рузвелт, а теж одобрив її й републиканський кандидат на президента, ґубернатор Дюї. Вже те саме вказує, що маємо тут до діла з поважним документом, а теж і з певним сентиментом американського громадянства з різних суспільних верств і світоглядів. А це, очевидно, збільшає вартість документу.

Про щож тут іде?

Отже пропонується:

1. Увести в життя міжнародний список людських прав, який би ґарантував кождій людині, безогляду на расу, релігію і національну приналежність, основні життєві права свободи і щастя.

2. Державна суверенність не повинна оправдувати переслідування і відбирання цих основних громадянських прав в ніякій державі.

3. Гітлеризм показав, що фанатизм і переслідування варварською нацією громадян, накладає на миролюбні народи обовязок опікуватися жертвами і направляти шкоду.

4. Людям, котрі терпіли від гітлерівського терору через приналежність до іншої раси, віри, або через міжнародне походження, належиться відповідне відшкодовання.

5. Воєнним біженцям, яких прогнано з родинних країв, повинна бути дана нагода повернути на місце з тими самими правами, які вони мали перед приходом Гітлера.

6. Тим людям, котрі тепер блукають по світі й не можуть вертати на місця незабутнього терору, повинна бути дана можливість і поміч найти місце осідку десь інде в світі. Це повинно бути зроблене на підставі міжнародної умови.

Як бачимо, то всі ці вимоги не тільки слушні, але просто конечні, щоби їх здійснити, якщо має бути в світі по війні дещо краще й людяніше. Та не буде цього, якщо ми усунулиб націстівські варварства, а залишили інші. Зокрема ті, що їх так багато під червоним режімом московської диктатури.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

К. В., Філядельфія, Па. — Вивинки з польських ґазет звертаємо. Лист про „пекло під большевиками" буде друкований. Не можна було досі видрукувати, бо залягає повно давного матеріялу. Дякуємо за постійне надсилання інформацій про литовське життя.

Ю. М. Ш. — Ви певно дивуєтесь, що так довго нема допису про свято, але так є, що нема місця. Мабуть і того тижня не піде. Оповідання буде поміщене десь пізніше. Дякуємо.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

СВЯЩЕНИКИ ВЗИВАЮТЬ НАРІД КУПУВАТИ ВОЄННІ БОНДИ.

ВАШИНГТОН. — Визначні протестантські, католицькі православні священики і жидівські рабіни взивають своїх вірних поперти шесту воєнну позичку і купувати воєнні бонди.

Єпископ Протестантської Єпископальної Церкви в Злучених Державах, Г. Ґ. Токер, католицький Архиєпископ Балтимору і Вашингтону, Майкел Дж. Корлей, і рабін Вайс з Вільної Синагоги в Ню Йорку, взивають все громадянство підперти шесту воєнну позичку.

Єпископ Токер сказав: „Шесту воєнну позичку треба поперти, бо вона є потрібна до здобуття перемоги. Люди вже зачинають говорити, що війна кінчиться і на неї треба менше грошей, але такий спосіб думання може тільки продовжити війну і зробити її ще більше коштовною. Якщо ми будемо так думати, то війна забере ще більше людських жертв".

Архиепископ Корлей сказав: „Сьогодні ми можемо бути горді з поступу, який зробила наша геройська армія. Воєнні кампанії в Европі і на Тихому океані показали нам, якої великої кількости воєнного матеріялу там треба, за який, очевидно, треба дорого платити. В цих траґічних часах нарід мусить робити певну посвяту. Памятаймо, однак, що найбільшу посвяту роблять наші славні вояки на фронті, ваші батьки, сини, браття і наречені".

Архиепископ Атенагорас Православної Грецької Церкви в Північній і Полудневій Америці сказав: „Шеста воєнна позичка приспішить перемогу і поможе зреалізувати на світі чотири свободи, які видумав наш славний президент Френклин Д. Рузвелт. Маю підставу вірити, що американські греки підіпруть цю позичку в повнім розумінню того слова. Най Бог благословить Америку".

Рабін Вайс сказав: „Перемога вимагає від американського народу попертя шестої воєнної позички. Героїзм нших молодших братів на воєнному фронті — хай буде нам визовом. Кождий американський громадянин повинен робити все, що може в справі переведення успішної кампанії шестої воєнної позички". — ОВІ.

„ДРАЙ КЛІНЕРС" ТАКОЖ ПІД СТЕЛЕЮ.

ВАШИНГТОН. — Бюро Контролі Цін обявило, що „драй клінерс і „пресінг естеблишментс" в цілій Америці, будуть обовязані від 15. січня 1945 р. виставити на спеціяльних вивісках максимальну ціну за 12 різних „сервісес". — ОВІ.

ОЛ. ЛУГОВИЙ. Права автора застережені.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ
У двох частинах
(Перший том трильогії „Огнем і Кровю")

99)

Вияснення ситуації надійшло з несподіваної сторони. До Ракивниці підходили кольони піших полків від півдня і південного сходу, тобто від Озеряні і Свидниці. До розмовників підїхав верхи капітан генерального штабу. Відрекомендувався старшому рангою Паволоцькому:

— Капітан Тинячкевич, начальник штабу сотої пішої ополченської дивізії.

— Що це за кольони війська за вами машерують? — спитав Людцканов.

— Полки сотої дивізії. Відходимо на північ. Ворожі частини вибили нас на всьому відтинку. Побоююся, що заняли також Мельницю. Свідниця і села на схід від неї заняті, це відомо певно.

— Деж ваше начальство?

— Ого! — капітан зневажливо махнув рукою. — Як що не в полоні, то певно верств зо пятьдесят на схід драпнуло. І дивізійне й полкове. Я, здається, найстаршим у дивізії зістався.

— І щож тепер думаєте діяти? — питав Паволоцький. Капітан йому подобався спокійною мовою, виглядом, навіть певною посадкою на коні, ну, й почуттям відповідальности за частини своєї дивізії.

— Як би вам сказати, пане полковнику? — трохи замнявся. — Думаю підлягати вам! Чейже не відмовитеся приняти нас у свою команду?

— Піхота звичайно боїться підлягати кінним командантам. Кінний пішому не товариш!

— Воно так! Та думаю, що ми одні другим будемо помічними. Мої ополченці не зовсім страхополохи! Ось тільки з старшинами не гаразд. Полками, чи властиво тим, що було донедавна полками, поручники командують. Народ вони добрий, але ще недосвідний у командуванні більшими формаціями.

Паволоцький зрозумів, якщо ворог справді посунувся на Мельницю, то обі дивізії відтяті. Необхідно на щось рішатися і то якнайшвидше. Чолові піхотні кольони між тим втягалися в село. Тинячкевич наказав рушати від села на схід і в лісах перепочити. Самий пішов до хати на нараду зо старшинами кінноти.

Нарада тягнулася недовго. Через пів години розсильні везли у полки й дивізіони перший загальний наказ підполковника Паволоцького по частинам обєднаного корпусу, писаний олівцем на листках полевих блок-нотів:

„Сотна піхотна ополченська і 16-та кінна дивізії цим наказом обєднуються у корпус під моєю командою по праву старшинства у рангзі. Командуючими дивізіями призначую — 16-ю кінною підполковника Оленича і сотню піхотною — капітана ґенерального штабу Тинячкевича; начальником штабу корпусу — капітана ґенерального штабу Людцканова-Цанкова.

„Командуючим дивізіями призначити своїх наступників з підвладних їм старшин. У випадку необхідности мене заступатимуть командуючі дивізіями.

„Грабунки, насильства над населенням, незаконні реквізиції, невиплата за реквізиції, боягузство і всякий непослух, буде покаране по всій строгости воєнних законів виїмкового часу, до кари смерти включно. В тих цілях встановлюю воєнно-полевий суд. Членів суду призначити моїм заступникам.

„Для більшої рухливости частин накузую обозам, старшинам і воякам облегчитися від зайвого інтендантського майна. Запаси обмундурування негайно роздати потребуючим воякам. На маршу, де тільки буде можливість запасатися стрiливом. Відповідальність за виконання цього уступу накладаю на командуючих ротами, ескадронами, батеріями і командами.

„Оперативний наказ слідує, по зясованню занятих ворогом становищ. Розсилається ... дня, ... годин ... мінут."

Для вияснення того становища гвалися уже у всі сторони сильні кінні заслони з скорострілами. Над вечір ситуація вияснилася: обі дивізії ворогом окружені, заняті всі шляхи відступу. Занята Мельниця від Голобів на схід, але стація Голоби ще вільна.

Сотна дивізія зо своєю артилерією начислювала десять-одинадцять тисяч. Полки слабі, трьохкурінного складу понесли великі страти у боях. Сотні начислювали 60—70 бойців. Але великі обози, чотири артилерійські дивізіони з додатком тисяч чотирьох їздців 16-тої кінної дивізії творили малорухливий пятнадцять-тисячний корпус з сім до вісім тисяч коней у ворожому перстені, верств на дванадцять-пятнадцять у промірі. Невмолима необхідність вимагала намацувати слабші ворожі місця і пробувати там щастя прорватися. Доцільним міг бути прорив на Свидницю, якщоб не болота ріки Стоходу. Ця ріка користалася у військовиків славою майже непрохідної. За Стоходом трохи на південний схід, такий же багнистий Стир. На рух по що це нічого надіятися, ворог обсадить мости міцно. Прорив на Мельницю сухший, та бо за нею невідомо, чи існували які будь мости на обох ріках. Двох верстних мап району дивізії не мали. Фронт так швидко котився, що штаби армії вислати відповідні мапи все запізнювалися. Довелося покласти надії на десятьверстку; по ній знов не багато можна довідатися. Третій напрямок, на Голоби-Гулевичі, так само не багнистий, давав хоч слабі надії на успіх двома мостами через Стоход і сухими просторами аж до Припяти. Зваживши всі можливости, всі за і проти, на нараді вибрали Гулевичський напрямок. Прорвавшися у Гулевичах, полки не малиб водних перешкод до Рафаловки.

Пізним вечором видано оперативний наказ:

(Дальше буде).

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА...
КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ

о. П. Понятишин.

ЯК Я СТАВ „ДИРЕКТОРОМ ДРУКАРНІ „СВОБОДИ“?

Спогад. 7)

У Н. Союз як і все наше тямуче громадянство завжди інтересувались справою епископа для греко-католицьких українців в Америці, розуміючи досконало, що без свого владики наша церква на американській землі не могла мати ніяких надій на майбутність. Як без гетьмана військо гине — міркували союзовці — так без церковного гетьмана, себто без свого епископа — наша церква мусить розлетітись і загинути. З одного боку на гр. кат. церкву чигало, як вище сказано, російське православіе, а з другого боку тутешні латинські ерархи, не маючи розуміння нашого обряду, дивились на неї як на щось для них зовсім нове і чуже. Тому не дивниця, що ці ерархи (за дуже малими винятками) ставились до нашої церкви, по правді кажучи, не конче прихильно та й, очевидячки, не можна було сподіватись, щоб вони старались і хотіли помогти їй закріпитись по цім боці океану. Зрештою задушевним бажанням тутешньої латинської ерархії було та й сьогодні ще є, щоб у католицькій церкві в Америці існував тільки один латинський обряд.

У. Н. Союз розумів дуже добре, що хоч наша церква має своїм першим завданням ширити Боже царство серед українців, проте є вона заразом нашою народньою установою. Отже українська історія навчає проречисто, що наша церква була все заборолом української народности. Маючи це на увазі, члени У. Н. Союзу як і ввесь наш тямучий загал правильно думали, що найпаче через церкву наші прийдешні покоління в Америці зможуть набиратись свідомости і почування, що вони походять з українського роду. Тому У. Н. Союз ставав завжди в обороні нашої церкви і по своїй спромозі підпирав зусилля галицького духовенства, щоб вона (церква) дістала свого епископа.

Філядельфійська конвенція іменувала епископа С. С. Ортинського покровителем і почесним членом У. Н. Союзу.

Коли епископ Ортинський приїхав до Америки, то У. Н. Союз чи, властиво кажучи, тодішня його головна управа (епископ приїхав у між-конвенційнім часі) поставилась до нього дуже приязно. Свій приїхав до своїх, і свої радо його прийняли. Бачучи щиру прихильність головної управи Союзу, пок. Сотер відносився до нього з такою самою прихильністю. Таким чином стосунки між епископом і У. Н. Союзом наладнались самі собою якнайкраще, Колиж проти епископа розгорілась нещадна боротьба, то головна управа його жаліла і йому спочувала, але на власну руку, себто без вирішення конвенції, вона (управа) не могла зробити якогось кроку в його справі. Щонайбільше, головна управа веліла редакторові писати статті та поміщати у „Свободі“ всякі дописи в обороні владики. Головна управа знала, що загал Союзовців не буде противитись, коли „Свобода“ візьме епископа у свою оборону.

Та прийшла філядельфійська конвенція У. Н. Союзу 1908 р. Представники чи делеґати Союзових брацтв і відділів, які (делеґати) зїхались на конвенцію, добре відали як про боротьбу угро-руських верховодів проти пок. владики вак і про положення, в якім, він опинився внаслідок цієї боротьби. Кермуючись християнською любовю та маючи на оці добро нашої церкви, делеґати постановили дати свому владиці таку поміч, яку У. Н. Союз міг йому дати.

Беручи до уваги це, що наш епископ стояв матеріяльно досить лихо, згадана конвенція ухвалила виплатити йому із Союзової каси підмогу в сумі 500 дол. Був це дар любови для владики. Безперечно, що конвенція булаб дала свою згоду й на більшу суму, якби фінанси Союзу були на це дозволяли. Та коли взяти під уваґу те, що в тодішніх часах вартість доляра була може 4 рази більша, ніж тепер, то ця грошева допомога пок. владиці не була така мала, як моглоб це сьогодні здаватись.

Але філядельфійська конвенція У. Н. Союзу не обмежилась тільки до того, щоб пок. Сотерові допомогти матеріяльно; вона дала йому теж підтримку моральну. Правду кажучи, епископ Ортинський знаходився тоді наслідком боротьби проти нього угро-руських верховодів у такім положенні, що для нього далеко більше значіння могла мати моральна підтримка, ніж хочби яка велика грошева допомога

(Дальше буде).

ПОВІДОМЛЕННЯ

Є в У. Н. Союзі такі відділи, які звичайно спізнюються кожного місяця з присиланням місячних звітів та членських вкладок до головної канцелярії.

Зогляду на річне замкнення діловодства У. Н. Союзу, яке мусить бути переведене з останнім днем місяця, це є з днем 30-го грудня, бо на 31-го припадає неділя, звертаємо увагу зарядів цих усіх відділів, які не присилають на час розметів, щоб вони принаймні тепер у грудні виконали якслід свій обовязок та прислали звіти й всі членські належитости якнайскорше, а вже на кожний випадок у такім часі, щоб головна канцелярія могла їх дістати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК НА 30. ГРУДНЯ.

Звертаємо також увагу й на те, що відділи, які не вирівнають всіх своїх належитостей до Союзу перед 30-тим груднем 1944, утратять право до вибору делеґата чи делеґатів на наступну конвенцію.

Як уже відомо, то ювилейна кампанія за приєднування нових членів, з нагоди 50-ліття У. Н. Союзу, закінчиться з днем 30-го грудня. По закінченні цеї кампанії буде поданий в „Свободі“ спис тих усіх урядників і членів, які пошанували Золотий Ювилей У. Н. Союзу приєднанням відповідного числа нових членів.

Щоб головна канцелярія могла подати докладний і правильний спис цих усіх Союзових працівників, то вона мусить мати ОРҐАНІЗАТОРСЬКУ КАРТОЧКУ на кожного поодинокого члена, що був зорґанізований до Союзу впродовж цеї ювилейної кампанії. Тому, як якийсь відділ не прислав іще може таких карточок до головної канцелярії, то це треба зробити тепер у грудні.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ У. Н. СОЮЗУ.

ЗАМІСЦЬ РІЗДВЯНИХ ЧЕКІВ ДІСТАНУТЬ ВОЄННІ БОНДИ.

ВАШИНГТОН. — Основатель корпорації Різдвяного Клюбу в Америці, Герберт Ф. Равл, обявив, що замісць різдвяних чеків, члени клюбу одержуть цього року воєнні бонди.

Він заявив, що 7,000,000 членів того клюбу дістануть цього року воєнних бондів на суму 500,000,000 долярів. Равл сказав, що бонди будуть їм вислані різними банками і щадничими товариствами. — ОВІ.

ЗБІЛЬШУЮТЬ ПРОДУКЦІЮ ДЕШЕВИХ ЦИҐАРІВ

ВАШИНГТОН. — Бюро Контролі Цін оголосило, що вже зроблено заходи уможливити домашню продукцію дешевих циґарів, які дадуть змогу курцям заощадити 50,000,000 долярів річно. В цій справі змінено методи закупу матеріялу, наставлено на це ціну і стелю, яба облекшить виріб домашних циґарів. Зміна полягає в тім, що покупці будуть платити за тисячциґарову „баксу“ 10 долярів і 89 центів менше ніж дотепер. — ОВІ.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАГ 1944 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ.

В. 2. Лупацький Михайло.
В. 10. Глива Володимир.
В. 13. Древецький Петро.
В. 14. Іванський Йосиф.
В. 3. Демкович Павлина.
В. 38. Фалат Олена, Бішоп Юрій, Маслій Олена, Намісняк Андрій.
В. 39. Клячко Ева, Денега Максим.
В. 41. Степаник Цецеля.
В. 42. Давидович Михайло.
В. 45. Ляшек Йосиф, Туржанський Йосиф.
В. 53. Малевич Ольга Н.
В. 63. Олшак Перла.
В. 74. Столиця Олена.
В. 76. Горішний Йосиф, Осецький Дорота Г., Тимонко Анна, Пристаюк Йосиф.
В. 85. Зольник Адам.
В. 91. Карваш Дмитро, Карваш Роман.
В. 94. Мондей Олена, Бабій Стефанія.
В. 105. Якімець Іван, Якімець Марія.
В. 110. Бланцяк Дженій А., Бланцяк Зофія М.
В. 112. Федорчак Марія.
В. 118. Пайкош Марія.
В. 125. Горох Ольга.
В. 130. Дайшин Катерина, Дюма Нетій.
В. 142. Кацюпська Павлина.
В. 145. Марчишин Михайло И.
В. 146. Ферлей Ірина, Ґоряк Елінора.
В. 150. Спасик Дорота.
В. 155. Сетник Анна, Гурник Стефан, Гурник Олена.
В. 156. Купчик Петро, Купчік Катерина.
В. 158. Талалай Ловій.
В. 161. Роман Михайло, Кость Михайло.
В. 163. Розад Ліліян, Розад Дорота.
В. 164. Сарай Микола, Кукорло Йосиф мол., Кірилич Михайло, Роль Микола.
В. 168. Мацюряк Володимир.
В. 175. Шевчук Розалія.
В. 176. Подлецький Володимир.
В. 178. Добрянський Михайло.
В. 179. Крюґер Анна, Чура Анна, Копський Теодор, Чура Франко.
В. 180. Зепко Павлина А.
В. 186. Стельмах Меланія.
В. 200. Сташків Марія, Костишин Катерина.
В. 201. Тенетило Йосиф.
В. 204. Стадницький Гринь, Щигол Ольга, Назар Анна, Назар Марія, Гнида Дмитро.
В. 206. Гладик Андрій.
В. 219. Іваник Анна, Куржинська Анна.
В. 221. Канюк Павлина, Гутман Іванна Олена, Поврозник Павло, Романів Олена К.
В. 223. Лаврентій Вілям, Попович Михайло.
В. 230. Самута Андрій, Сакалош Іван, Нановський Михайло, Маркович Марія.
В. 231. Павлукович Михайло.
В. 233. Запоточна Юлія, Назаркевич Теодор, Бутрій Чарлс, Енґель Лука.
В. 234. Сас Йосиф.
В. 237. Коцопій Стела.
В. 242. Філдс Ольга, Тиньо Михайло.
В. 252. Попільчак Михайло.
В. 259. Троц Мирослав, Троц Марія, Трусяк Стефанія А.
В. 271. Левуш Василь, Чучман Роман.
В. 274. Волощак Катерина, Боберська Анна, Сеедяк Петро, Мусійчук Марія.
В. 277. Михалицький Теодор, Курдина Марія, Курдина Михайло.
В. 281. Кобилянський Михайло.
В. 282. Лукач Анна Е., Лукач Долорес М.
В. 288. Чічерський Юлія, Банковська Марія.
В. 292. Ковальський Тома мол., Маланяк Ольга А., Маланяк Стефан Т.
В. 298. Савіцька Текля.
В. 316. Турянська Марія, Федер Франка.
В. 317. Танів Василь, Фурґаль Станислав, Танів Йосиф.
В. 320. Іванович Володимир.
В. 321. Белюх Марія.
В. 325. Ничай Марія, Гнида Анна, Ничай Ліліян, Ничай Анна, Ничай Михайло, Ничай Розалія, Гарматюк Михайло.
В. 335. Бубен Ірина.
В. 336. Рімар Марія.
В. 339. Плавяник Іван.
В. 341. Ковальська Анна.
В. 342. Дацько Франко.
В. 343. Матковська Стела.
В. 344. Зимняк Ольга.
В. 347. Лабяк Петро А., Панас Михайло.
В. 361. Польчинська Анна, Никифорчин Павло, Швець Дмитро, Швець Марія, Прончак Марія, Шипула Ксеня.
В. 362. Розат Іван, Тріщук Розалія.
В. 364. Козюк Стела.
В. 367. Пристайко Іван.
В. 371. Месмер Елизавета.
В. 373. Камінська Франка, Місько Олена, Кокорудз Віра, Кручковська Ольга.
В. 390. Бугрин Ольга, Мозеляк Марія.
В. 391. Кіщара Іван, Чепіль Андрій.
В. 397. Джмелик Данило А., Тітаник Ольга Д., Личак Семен, Журібіда Олена.
В. 402. Річель Катерина, Річель Іван.
В. 408. Вітковська Олена Тереса, Ковальчик Йосиф, Демкович Теодор, Чомко Мартин д-р., Чомко Генріета.
В. 414. Рижевський Джеймс.
В. 415. Гринь Олекса П.
В. 432. Дусяк Матвій, Волицька Розалія, Щур Іван, Щур Катерина, Кушнір Анна, Шпікула Марія, Медвідь Володимир, Теребуш Стефан, Баган Зенон І., Масній Анна, Боднар Ева, Кіт Лукян, Стрілець Розалія, Бойко Зофія, Кучера Вілям, Бойко Вілям.
В. 437. Віскум Анджелина Д., Гуцул Франка, Бернадин Лотій.
В. 439. Ковальчук Іван, Світальський Тома, Гуменюк Катерина.
В. 442. Захарчук Анна, Захарчук Дмитро, Захарчук Ольга, Бодник Анна.
В. 445. Ковалишин Надія, Гумніський Маріян, Шульґан Анастазія, Нижник Петро.
В. 455. Кініцька Анна.
В. 458. Сеньків Стефан, Чвартковський Анна, Крілик Морис, Сеньків Марія, Сеньків Зофія.
В. 463. Брич Вілям.
В. 467. Онишко Анастазія.
В. 469. Пугачофф Іван, Пугачофф Павлина.
В. 473. Фльорко Григорій.
В. 477. Рот Е. Бейярд Тульмін.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО.

В. 7. Микрук Ева, Баґрій Іван.*
В. 20. Миськів Стефан.*
В. 40. Макаровський Андрій, Теч Анна, Теч Теодора.
В. 45. Сікора Стефан.*
В. 55. Лось Генрій,* Лось Вінцений.*
В. 72. Федан Григорій, Федан Андрій.*
В. 74. Шевчук Стефан.
В. 78. Вавранко Антін, Вавранко Тома.*
В. 135. о. Ковальський Онуфрій.
В. 151. Хома Анна.
В. 217. Швець Іван.
В. 219. Галько Марія, Коча Станислав.
В. 304. Процишин Ґеновефа, Процишин Яків.
В. 325. Гудима Юрій.
В. 348. Руковена Юлія.
В. 441. Кузенко Теодор.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 20. Дибель Іван, Дибель Татіяна.
В. 37. Трось Софія.
В. 86. Федерко Марія.
В. 230. Ворожбит Меланія, Ворожбит Текля.
В. 358. Кулява Францішка, Кулявий Йосиф.*
В. 439. Гусак Юрій.*
В. 458. Гурій Григорій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 53. Давис Доля М.
В. 84. Махно Іван.*
В. 130. Дзюма Евген.
В. 146. Гищук Марія.
В. 298. Пінята Марія, Пінята Стефанія.
В. 333. Хомин Михайло.*
В. 380. Лабай Елсій.
В. 386. Кучмак Володимир.*
В. 415. Грод Данило.*
В. 432. Воланський Евген.*
В. 461. Татарчук Фред.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 37. Лукович Ксеня.
В. 64. Похмурський Вілям.* Чухрій Петро.
В. 74. Геча Іван.
В. 75. Гіт Михайло.
В. 77. Йоган Михайло.*
В. 78. Стиців Теодор, Козей Василь, Маціовський Станислав.
В. 79. Гневчинська Олена.
В. 92. Гриців Павло.*
В. 96. Філовят Михайло.
В. 109. Корба Елизавета, Козар Іван,* Козар Берта.
В. 242. Стопій Григорій,* Стопій Анна, Стопій Михайло.*
В. 252. Гошко Павло.
В. 260. Федорчак Зофія.
В. 310. Тижник Зофія, Тижник Михайло.*
В. 319. Головчак Антонита.
В. 330. Скібінська Вікторія, Скібінський Іван.*
В. 358. Мукло Микола,* Марко Іван Володимир,* Кастраник Анна, Кастранік Реймонд.*
В. 361. Пізняк Михайло.
В. 365. Флиста Марія, Горват Тесій, Флиста Катерина, Сабрінський Іван,* Цибрінська Антонина, Горват Марія.
В. 406. Спрін Віра.
В. 432. Васьків Григорій.
В. 445. Олійник Олена, Татарчук Міцель,* Процишин Анеля.
В. 461. Скоцилас Лійна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 8. Савран Марія, Савран Василь.
В. 25. Федерко Марія.
В. 29. Кулява Францішка, Кулявий Йосиф.
В. 216. Ничай Текля.
В. 294. Трось Зофія.
В. 348. Ворожбит Тілія, Ворожбит Меланія.
В. 361. Чепак Катерина, Чепак Микола.*
В. 432. Гусак Юрій, Гурій Григорій.
В. 454. Коцюбінська Стася.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 53. Давис Д. Марія.
В. 84. Махно Іван.*
В. 130. Дзюма Евген.
В. 146. Гещук Марія.
В. 298. Піняга Марія, Піняга Стефанія.
В. 333. Хомин Михайло.*
В. 380. Лабай Елсій.
В. 386. Кучмак Володимир.*
В. 415. Грод Данило.*
В. 432. Воланський Евген.*
В. 461. Татарчук Фред.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 9. Сулима Марта.
В. 92. Біложір Марія.
В. 142. Лещак Стефан.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ГРАМОТОЮ В ПОВНУ СУМУ:

В. 292. Мазуркевич Петро.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ

В. 29. Гривняк Росел.* Гривняк Олекса.*
В. 155. Федчишин Катерина, Федчишин Анна.
В. 156. Купчак Марія.
В. 159. Товарницький Стефан.*
В. 174. Савран Катерина.
В. 183. Гори Юлія.
В. 319. Малішевський Петро.*

ПОМЕРЛІ ЧЛЕНИ.

В. 3. Пайкош Григорій.
В. 7. Копій Іван.
В. 12. Лучковець Дамян.
В. 62. Вілямс Марія.
В. 63. Михалишин Яків.
В. 67. Пирич Володимир.
В. 102. Олексик Іван.
В. 108. Потяжний Дмитро.
В. 112. Стиранка Катерина.
В. 117. Дашкевич Фелікс.
В. 147. Білан Іван.
В. 155. Періг Катерина.
В. 163. Кріль Катерина.
В. 168. Свирид Олекса.
В. 198. Федорко Роман.
В. 200. Лин Патрик Й.
В. 206. Кінаш Василь.
В. 239. Боросевич Іван.
В. 245. Сойка Іван.
В. 247. Гливяк Стефан.
В. 288. Музицька Михайло.
В. 304. Грицковян Марія.
В. 320. Тарас Теодор.
В. 336. Сич Володимир.
В. 355. Міляи Василь.
В. 361. Жигайло Петро.
В. 375. Юрків Михайло.
В. 404. Гудик Марія.
В. 411. Любянецький Микола.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопаду 1944 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	32,927
В місяці листопаді 1944 р. принято нових	216
В місяці листопаді 1944 р. принято наново	24
В місяці листопаді 1944 р. принято з переступними листами	10
В місяці листопаді 1944 р. принято з інших кляс обезпеч.	12
В місяці листопаді 1944 р. принято зо старого роду обезп.	
Разом	33,189
В місяці листопаді 1944 р. суспендовано	39
В місяці листопаді 1944 р. відійшли з переступ. листами	14
В місяці листопаді 1944 р. відійшли до інших кляс	12
В місяці листопаді 1944 р. відійшли до нового роду обез.	
В місяці листопаді 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	9
В місяці листопаді 1944 р. відійшли на безплат. продовж.	3
В місяці листопаді 1944 р. відійшли на виплачене обез.	1
В місяці листопаді 1944 р. померли	29
Разом	107
З кінцем місяця листопаду 1944 р. ви У. Н. Союзі було дорослих членів	33,082

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В класі А. на $ 250	5
В класі АА. на $ 500	91
В класі В. на $ 750	16
В класі С. на $1000	187
В класі В.В. на $1500	6
В класі С-С. на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500 на $ 500	468
В класі О-1000 на $1000	325
В класі О-1500 на $1500	4
В класі О-2000 на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500 на $ 500	4,350
В класі Р-1000 на $1000	2,567
В класі Р-1500 на $1500	24
В класі Р-2000 на $2000	17
В класі Р-2500 на $2500	2
В класі Р-3000 на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500 на $ 500	2,842
В класі Е-1000 на $1000	1,139
В класі Е-1500 на $1500	21
В класі Е-2000 на $2000	10
В класі Е-300 на $3000	1

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В класі W- 250 на $ 250	2
В класі W- 500 на $ 500	4,244
В класі W- 750 на $ 750	1
В класі W-1000 на $1000	3,716
В класі W-1500 на $1500	38
В класі W-2000 на $2000	17
В класі W-2500 на $2500	1
В класі W-3000 на $3000	
В класі W-різні суми	86

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В класі Т- 100 на $ 100	5
В класі Т- 250 на $ 250	185
В класі Т- 500 на $ 500	3,741
В класі Т- 750 на $ 750	553
В класі Т-1000 на $1000	8,157
В класі Т-1500 на $1500	197
В класі Т-2000 на $2000	53
Разом	33,082

МОЛОДЕЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ.

В. 13. Квін Іванна.
В. 14. Молінський Евелина.
В. 23. Горська Дора А.
В. 45. Дубас Річард М., Туранська Естер О.
В. 56. Забек Василь П. Дж.
В. 59. Жорка Дженет Тіна.
В. 63. Вебстер Григорій В.
В. 75. Кремко Двейн Володимир.
В. 76. Якубишин Дайанна, Делій Йосиф Ф., Делій Клемент М.
В. 112. Керик Катлина К., Якубик Іванна.
В. 116. Хжановська Дарлина.
В. 123. Шимкус Елейна.
В. 141. Ґаєр Браян, Ґаєр Ґерій.
В. 145. О'Делик Патрися А.
В. 147. Фартух Ольга.
В. 148. Біленький Павло О.
В. 163. Ґрабаня Сандра, Ґрабаня Сінтія.
В. 175. Каленецький Іван М.
В. 177. Москалюк Олена Б., Свідер Аннетта Б., Гесфорд Роберт Г.
В. 179. Кокорудз Роналд Л., Кокорудз Мадонна А., Коґут Доналд М., Рапко Анна, Малащак Іван, Модросик Вілям Й., Василука Маделина Е., Малащак Лев мол., Чура Тома М., Чура Лаврентій О., Чура Олена Т., Чура Доналд Е., Чура Франко Р., Чура Розмарія А., Крюґер Шірлій А., Крюґер Сандра М.
В. 180. Олександер Патрися А.
В. 204. Стадницький Річард, Музицька Віра К., Семенина Владимир М., Рига Франко, Рига Маріянна.
В. 221. Добра Чарлс В. мол.
В. 230. Ілінський Ненсій, Томаскович Варен.
В. 254. Мілер Роберт Ф.
В. 259. Фоця Деник, Фоця Клавдетта Е., Ґуґлик Іван А., Малик Джойс 2.
В. 261. Аркатин Патрися.
В. 266. Фернандез Анна Т.
В. 268. Ліндзей Розалія М.
В. 284. Гресько Ґлорія А.
В. 292. Маланяк Патрися М., Яремій Варвара А.
В. 316. Білецька Боній Лій.
В. 324. Мельник Марія Елейна.
В. 325. Ничай Перла, Лесняк Іванна, Корчинська Стела, Савчук Річард.
В. 336. Гейтс Рендолф Е.
В. 347. Лабяк Петруся А.
В. 361. Бакун Іван П., Польчинська Павлина, Ґамельбурґ Павлетта, Петрів Данило, Муць Патрися, Дремук Річард, Дрепук Варвара.
В. 367. Сорохтей Джерій І., Сподарик Джудит А. 2.
В. 370. Равлик Катлина М., Колис Роналд Й., Колис Джудит А.
В. 373. Юрій Кароль А., Чулик Джерій М., Камінська Марія Т., Сінглер Дженій К.
В. 385. Касанчук Кароля М.
В. 391. Кіщара Вілям, Чепіль Вілям М.
В. 397. Фостик Іванна.
В. 403. Метрінько Григорій М.
В. 408. Ковальчук Анна.
В. 423. Стречак Марлина А.
В. 432. Бойко Анеля, Струк Славка, Дубелт Богдан, Зінчук Марія, Зінчук Дженій О., Бачинська Ліліян, Сокол Стела, Сокол Володимир, Витюк Михайло, Вихованець Стефанія, Боєр Володимир М., Галос Олена, Галос Марія, Яворський Володимир, Яворський Михайло М., Крамар Йосиф, Крамар Стефанія, Крамар [illegible] Медвідь Емілія, Баган Святослав Б., Ковалевич Патрися А., Горбан Роман Е., Річард Ольга, Дмитрик Стефанія А., Горбан Джерій, Гіма Анна, Грицун Мирон, Гіма Петро.
В. 438. Франак Рудолф, Франак Ольга.
В. 441. Сироїд Вілям Іван, Андрусик Евген.
В. 442. Захарчук Ярослав, Захарчук Дайана, Захарчук Роман, Захарчук Соня, Захарчук Олеся Ґлорія.
В. 461. Марак Михайло Андрій, Бедек Генрій Антін.
В. 463. Медич Роберт Іван, Куцепкій Патрися А., Брич Михайло.
В. 469. Чудій Ірина, Чудій Марта, Пугачофф Йосиф, Пугачофф Марґарета.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО.

В. 55. Бухта Зофія, Лось Антін.
В. 78. Косінська Марія.
В. 127. Спайчук Михайло Петро, Спайчук Стефан Річард.
В. 219. Коча Олеся, Галько Йосиф.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 358. Кулявий Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 13. Чайковський Йосиф.
В. 59. Гончар Дорота.
В. 219. Гірник Дайана Кароля.
В. 432. Рудзик Орест Г. Т., Рудзик Олег Ев. О.
В. 458. Подільська Віра Стефанія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 17. Михалик Роберт І., Михалик Катлина, Михалик Едвард Е., Михалик Олеся Дж.
В. 29. Гловацький Петро, Блюй Емілія.
В. 34. Магник Ірина.
В. 45. Гасяк Маргарета Гертруда.
В. 72. Слоніовська Дарія, Слоніовська Ольга.
В. 79. Гнібвчинська Маріянна.
В. 103. Вільковська Варвара А., Сенчишин Марилина Н., Сенчишин Йосиф Г.
В. 155. Таборовський Морис.
В. 164. Тірек Катерина, Піціль Олена.
В. 219. Меґіський Йосиф, Франдок Михайло.
В. 223. Іващишин Марія, Танчук Іван.
В. 264. Роман Патрися А., Роман Евелина Д., Роман Іванна.
В. 279. Самборська Ґеновефа.
В. 291. Ращ Вілям, Ращ Станилав Б. мол., Ращ Естер, Ращ Дорота.
В. 310. Тижник Вілям, Тижник Варвара.
В. 316. Марцінковський Джеймс.
В. 365. Флиста Катерина, Флиста Дмитро.
В. 369. Сірська Ірина.
В. 380. Гурська Катерина.
В. 391. Сидор Дайанна Н.
В. 403. Чічура Юрій, Чічура Маріянна, Чічура Микола.
В. 406. Мезик Розалія Марія, Мезик Іван Йосиф, Мезик Ілина М.
В. 420. Хрущ Вілям О. мол., Наменюк Армилія, Наменюк Елейна.
В. 432. Валіґун Дмитро, Баган Святослав Б.
В. 439. Семенчук Олена, Семенчук Стефан І.
В. 461. Ґардасевич Розалія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 29. Кулявий Михайло.
В. 361. Чепак Джійна А., Чепак Маріянна А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 13. Чайковський Йосиф.
В. 59. Гончар Дорота.
В. 219. Гірник Дайана К.
В. 432. Рудзик Орест Е. Т., Рудзик Орест Е. О.
В. 458. Подільська Віра С.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.

В. 2. Лупацій Михайло.
В. 10. Глива Володимир.
В. 13. Древецький Петро.
В. 14. Іванський Йосиф.
В. 38. Фалат Олена, Намісняк Андрій.
В. 39. Клячко Ева.
В 41. Сепаник Цецеля.
В. 42. Давидович Михайло.
В. 45. Турж анський Йосиф, Ляшек Йосиф.
В. 74. Столиця Олена.
В. 76. Горішний Йосиф, Тимонко Анна, Пристаюк Йосиф, Осецький Дорота Г.
В. 91. Карваш Роман, Карваш Дмитро.
В. 94. Скульська Олена, Бабій Стефанія.
В. 110. Блавуцяк Зофія.
В. 142. Кацупська Павлина.
В. 146. Гурняк Еленора, Ферлей Ірина.
В. 158. Талалай Люба.
В. 161. Кость Михайло.
В. 164. Кукорло Йосиф, Сарай Микола, Роль Микола.
В. 168. Мацюряк Володимир.
В. 175. Шевчук Розалія.
В. 176. Подлецький Володимир.
В. 186. Стельмах Меланія.
В. 201. Тенетило Йосиф.
В. 219. Іваник Анна, Куржінська Анна.
В. 223. Попович Михайло.
В. 231. Павлукович Михайло.
В. 233. Енґель Лувіс, Бутрій Чарлс, Запоточна Юлія, Назаркевич Теодор.
В. 234. Сас Йосиф.
В. 237. Коцопій Татіянна.
В. 242. Угрин Ольга, Теньо Михайло.
В. 252. Попільчак Михайло.
В. 259. Трусяк Стефанія, Троць Марія, Троць Мирослав.
В. 271. Чучман Роман, Левуш Василь.
В. 274. Мусійчук Марія, Сенедяк Петро, Боберська Анна.
В. 288. Чічерська Марія, Чічерська Юлія.
В. 292. Ковальський Тома, Маланяк Т. Стефан, Маланяк Ольга А.
В. 316. Федоришин Франка.
В. 317. Танів Василь, Танів Йосиф, Фурґаль Станислав.
В. 320. Іванович Володимир.
В. 335. Бубен Ірина.
В. 336. Римар Марія.
В. 339. Плавяник Іван.
В. 344. Зимняк Ольга.
В. 362. Тріщук Розалія.
В. 367 Пристайко Іван
В. 390. Бугрин Ольга.
В. 408. Демкович Теодор.
В. 415. Грин Олександер П.
В. 432. Баган Зенон І.
В. 437. Гуцул Франка, Віскум Анджелина Д., Бернадин Лотій.
В. 463. Брич Вілям.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 172. Кучінська Ольга, Курило Анна.
В. 179. Кульчицька Марія.
В. 361. Никифорчин Павло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ГОТІВКОЮ:

В. 406. Брезінський Іван.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 142. Пограїничний Володимир.
В. 225. Тиндик Михайло.
В. 361. Робак Йосиф.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопаду 1944 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,109
В місяці листопаді 1944 р. принято нових	143
В місяці листопаді 1944 р. принято наново	7
В місяці листопаді 1944 р. принято з переступними листами	1
В місяці листопаді 1944 р. принято з інших кляс обезпеч.	6
Разом	11,266
В місяці листопаді 1944 року суспендовано	49
В місяці листопаді 1944 р. відійшли з переступ. листами	3
В місяці листопаді 1944 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	79
В місяці листопаді 1944 р. відійшли до інших кляс обезп.	6
В місяці листопаді 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	4
В місяці листопаді 1944 р. відійшли на виплачене обезп.	1
В місяці листопаді 1944 р. відійшли на безплат. продовж.	—
В місяці листопаді 1944 померли	3
Разом	145
З кінцем місяця листопаду 1944 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,121

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 1-ший на $500	4,567
В класі 2-гий на $400	1,351
В класі 3-тій на $100	2,282
В класі 4Р на $ 250	50
В класі 4Р на $ 500	1,184
В класі 4Р на $1000	283
В класі 5Е на $ 250	187
В класі 5Е на $ 500	1,016
В класі 5Е на $1000	198
Разом	11,121
З кінцем місяця листопаду 1944 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	44,203

УВАГА,

котру кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за листопад 1944 року суспендованими, мо[...] лошені в рекордовім звіті за травень 1944 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як не постановляє статут орґанізації; інакше. вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж листопаду 1944 взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ОЛІЕН, Н. Й. — Тов. Зап. Січ. від. 363, повідомляє своїх членів, що на річних зборах вибрано отсей уряд: на 1945 рік: О. Іванців, предс.; С. Васьків, заст.; Д. Базів, касієр; Г. Підскальний, секр.; М. Луцишин, заст.; І. Скробач, Д. Мішанець, Г. Непорадний, контр. комісія; І. Скробач, А. Лялюк, доз. хорих. Збори надалі відбуватимуться в другу неділю по першім. Просимо всіх членів прийти на збори в січні та вислухати річного звіту контр. комісії. — Г. Підскальний, секр.

ОБОРН, Н. Й. — Тов. Запор. Січ. від. 283, повідомляє всіх своїх членів ічлениць, що **річні збори** відбудуться 24. грудня, в годині 2. Попол., в своїй галі. Буде вибір уряду на 1945 рік і звіт. Будемо приймати до У. Н. С. і Тов. без оплати вступного. Є рівнож інші справи до полагодження. Уряд взиває всіх прийти і вирівнати свої залеглости. — За уряд: Т. Олійник, кощ.; М. Вільчинський, скарб:; М. Курій стар. і Е. Саварин, секретарі.

АНСОНІЯ, КОНН. — Тов. ім. Антона Бончевського, від. 10, повідомляє членів, що **річні збори** будуть в неділю, 24. грудня. Просимо членів прийти на ці збори і заплатити свої місячні вкладки, щоби можна вислати належитість до гол. каси У. Н. Союзу на час хоч раз на рік. Буде вибір уряду на 1945 рік. — Г. Рубас, предс.; Д. Сидоряк, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Бр. св. Володимира, від. 162, відбуде **річне засідання** 24. грудня, в год. 3. пополудні, в У. Г. Клюбі на В. Лакавана Еве. Буде вибір уряду на 1945 рік і інші важні справи до полагодження. — Н. Васильків, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Даємо до відома всім членам Бр. св. Володимира, від. 65, що **річні збори** відбудуться в неділю, 24. грудня, зараз по Сл. Божій, в салі парохіяльній при Савт Стріт. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде звіт уряду за 1944 р., вибір урядників на 1945 рік і інші важні справи до полагодження. — За уряд: Т. Федош, предс.; Г. Налепа, кас.; А. Смит, секр.

НОРТГЕМПТОН, ПА. — Сестр. св. Ольги, від. 318, повідомляє всіх своїх члениць і членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 24. грудня, в год. 2. пополудні. Уряд просить всіх прийти хоч раз на рік на збори, бо буде звіт з цілого року урядників і контр. комісії та вибір уряду на 1945 рік. — За куряд: П. Маслюк, предс.; О. Палій, кас.; П. Брицак, секр.

КОМУНІКАТ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

2)

Як вести працю на місцях?

Відповідь на це питання дали наступні:

Джерзі Сити, Н. Дж.

Пересилаю $15.00 як вкладку спомагаючих членів до У. А. Д. Комітету з нашого відділу Провидіння.

Багато успіхів в праці, ми з Вами.

Кирило Піддубчишин.

Савт Філядельфія, Па.

Союз Українок Америки, 47 відділ, засилає жертву на потерпівших в війні в сумі $25.00, які то гроші прийшли з балю товариства дня 4. листопада. Будемо дальше працювати з Вами, щоб помогти хоч в части нашим нещасним жертвам війни.

Текля Шпак, секр.

Гартфорд, Конн.

В залученню пересилаю чек на $40.00 як членську вкладку від членів 277 відділу У. Н. Союзу, та бажаємо Вам повного успіху.

Працю продовжуємо.

П. Курко, секр.

Горнел, Н. Й.

Прошу приняти нашу вкладку в сумі $10.00. Наш відділ 142 Провидіння буде продовжувати збірку між членами, щоб наш У. А. Д. Комітет міг успішно виконати вложене на нього завдання.

Бог Вам помагай.

Гр. Бобовник, предс.;
В. Лаврів, секр.

Chester, Pa.

We are more than pleased to enclose a resolution, which was unanimously passed by our members and which states that our society wishes to enter as an active member of the Ukrainian American Relief Committee.

In conclusion we congratulate you for the splendid work you are doing.

Michael Kowalchuk,
Sec'y of the Ukrainian Catholic American Citizens Ass'n.

Сейнт Луіс, Мон.

Засилаю $10.00 як членську вкладку до У. А. Д. Комітету. Дуже жаль, що в нашій місцевости народна праця зовсім заспала. Багато в нас критиків, а до праці нікого. Правда, вже пару місяців обіцюють скликати збори — але мабуть їх не діждемось.

Та допомогова акція не може ждати і тому шлю свою жертву прямо до Вас.

Бажаю повних успіхів при Божій помочі.

Текля Єзуско.

Елмайра, Н. Й.

Висилаю $10.00 як мою вкладку до кінця 1944 — а на 1945 прийшло пізніше.

Як проживу, зложу в наступному році, щоби помогти нашому страждаючому народови.

Григорій Левуш.

Бостон, Масс.

На святі нашого відділу 238 У. Н. Союзу зібрано $45, як жертву на допомогу, яку переслано. Рівнож чек на $10, як членську вкладку.

Бостонські українці радіють з Вашої праці та підопруть її морально і матеріяльно.

Не звертайте уваги на „московську грязь та варшавське сміття" нашого народу.

Йдіть вперед — а ми з Вами.

Н. Давискиба.

Мілвіл, Н. Дж.

Засилаю чек на $25 від Українського Народного Дому на Кармел Рд.

Як призбираємо більше, вишлю більшу суму, бо розуміємо, що потреби жертв війни дуже великі.

Працюйте — а ми підемо з Вами.

Павло Чопек, секр.

Jersey City, N. J.

Enclosed please find a check for $100.00 representing contributions from our various societies and individuals and send on behalf of the Central Committee of this city.

With our best wishes to your Committee.

W. F. Wagner,
Sec'y of the Central Committee.

Хто слідуючий?

Усі членські вкладки та жертви слати до:

UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
847 N. FRANKLIN STREET
PHILADELPHIA 23, PA.

Українсько-Американський Допомоговий Комітет.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

На допомогу українським жертвам війни.

Дня 15. жовтня відбулося у нас віче в справі допомоги українським жертвам війни. Отсе віче отворив гром. Михайло Чагарин, предсідник Злучених Товариств. Він пояснив коротко ціль віча, а на бесідника попросив о. П. Білона, пароха місцевої православної церкви. Бесідник представив в живий спосіб трагічне положення українського народу, яке і далеко гірше ніж було по першій світовій війні, якої він був учасником. Другим бесідником був наш молодий громадянин, Іван Кокольський, що взивав наш загал, щоб поступати в такій важній акції обєднано. Добр. Клявдія Білон говорила про допомогу як діло милосердя, порівнуючи при тому наше вигідне життя в Америці до тої нужди, в якій живуть маси українського народу. Взивала наше жіноцтво до ощадности, прохаючи заощаджений так гріш призначувати на допомогу нещасним нашим братам і сестрам в Европі. Прочитано теж на вічу той лист з Мексика, що був проголошений у „Свободі". Секретарювали на вічу: М. Колісник і І. Кокольський.

Жертв зібрано на суму $294.50. З минулої коляди є $194.75. Разом всього $489.25. Жертвували по $10: І. Тепер, М. Вецал, О. Колісник, М. Чагарин, К. Королишин; М. Пасечна $7; по $5: Й. Коцюба, К. Бойко, о. П. Білон, М. Мелин, В. Липський, Й. Кава, Ю. Самборський, Д. Бойко, В. Бровчук, Р. Борис, П. Коцюба, І. Затонський, О. Косюк, Пробогівський, К. Кузик, М. Житорук; по $3. Й. Чагарин, О. Барилюк, І. Пурич; по $2: Ф. Ґнецко, А. Свірська, Т. Паньків, А. Рибак, А. Самборська, Я. Мостецька, М. Сулима, П. Клекот, К. Лаба, А Зарівна, Н. Кришталович, П. Ґембаровський, А. Сирота, Г. Шевчук, І. Назарик, І. Околіта, І. Кокольський, П .Гук, М. Копернюк, М. Бойко, М. Карась, Д. Ясінчук, А Римінник, Й. Ходоровський, М. Яцишин, В. Кушнір, І. Маланчук (молодший), Е. Липський, М. Барадачевський, І. Градюк, П. Реміник, К. Корніцький, І. Стрик, П. Стойко, С. Седляр; по $1: К. Виспянська, Я. Косюк, А. Ґурняк, М. Камфонік, В. Свинарчук, А. Чубай, А. Гавришенко, І. Позпанський, М. Заходнік, В. Кучирявка, Г. Корчовий, Л. Гончарик ,А. Королишин, М. Глядик, А. Джаман, К. Сулима, А. Сарахман, Н. Кузів, І. Рудик, І. Гливка, Д. Лукиник, О. Заґраницька, Куравський, К. Пригарська, А. Юзва, А. Альбирт, І. Боднар, А. Пророчок, А. Мацилюк, А. Сусла, П. Гафійчук, П. Заяць, І. Топоровський, М. Сороката, М. Кінаш, В. Копитко, П. Ґнецько, М. Герман, Д. Ґембаровський, І. Лисий, М. Черкас, В. Кузій; по 50 центів: Й. Виспянська, Е. Петрович, Й. Главацький. Союз Українок $35.

Марія Колісник, секр.

ТАРЗАН, ч. 1094. Очайдушний підхід.

Тарзан поглянув крізь вікно. Що міг він один вдіяти проти тільки диких малп?

Але часу тратити не було коли. Скоро горилі почнуть свій морд.

Отже Тарзан рішився на очайдушний крок.

Входячи відважно в кімнату, він крикнув: „Тарзан прийшов!"